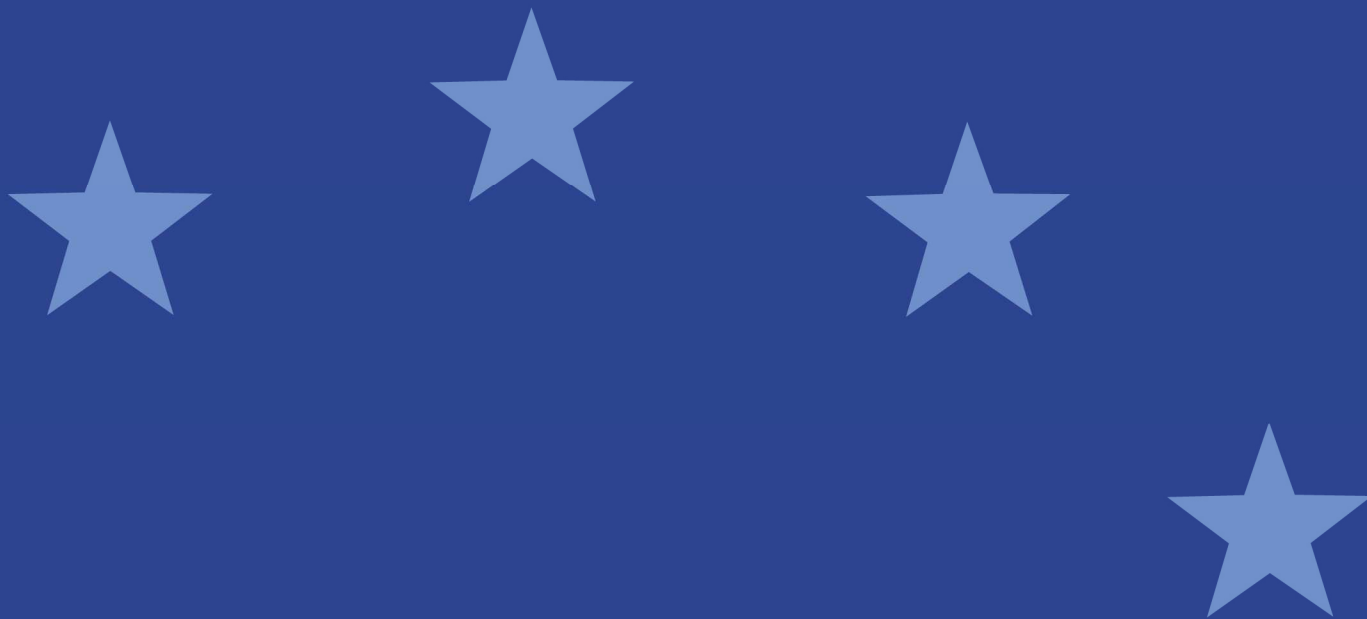

European Securities and
Markets Authority

Retningslinjer

ESMA-retningslinjer om håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger

Indholdsfortegnelse

I.	Anvendelsesområde	3
II.	Henvisninger og definitioner	3
III.	Formål	7
IV.	Overholdelse og rapporteringsforpligtelser	7
V.	Retningslinjer for håndhævelse	8
	Baggrund	8
	Formålet med håndhævelse	9
	Begrebet håndhævelse	10
	Håndhævelsens omfang	10
	Europæiske håndhævende myndigheder	11
	Forhåndsgodkendelse	14
	Udvælgelsesmetoder	14
	Undersøgelserprocedurer	15
	Håndhævelsesforanstaltninger	17
	Europæisk koordinering	19
	Nye spørgsmål og afgørelser	20
	Rapportering	22

Liste over anvendte forkortelser og akronymer

CP	Høringsdokument
CESR	Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg
EC	Europa-Kommissionen
EØS	Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
EECS	European Enforcers Coordination Session
EU	Den Europæiske Union
ESMA	Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed
GAAP	Almindeligt anerkendte regnskabsprincipper
IASB	International Accounting Standards Board
IFRS	International Financial Reporting Standards
IFRS IC	International Financial Reporting Standards Interpretation Committee
MHF	Multilaterale handelsfaciliteter
SMSG	Interessentgruppen for værdipapirer og markeder

I. Anvendelsesområde

Hvem?

1. Disse retningslinjer gælder for alle kompetente myndigheder i EU-medlemsstaterne, der varetager håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger i henhold til gennemsigtheddirektivet. De skal også gælde for kompetente myndigheder i lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som ikke er EU-medlemsstater, for så vidt gennemsigtheddirektivet finder anvendelse i disse lande.

Hvad?

2. Disse retningslinjer gælder i forhold til håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger i henhold til gennemsigtheddirektivet for at sikre, at finansielle oplysninger i harmoniserede dokumenter fra udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, opfylder kravene i gennemsigtheddirektivet.
3. Dette omfatter finansielle oplysninger fra udstedere, der allerede er noteret på et reguleret marked, og som er underlagt gennemsigtheddirektivet, som krævet i dette direktiv. I henhold til Kommissionens forordning nr. 1569/2007 kan dette i givet fald også omfatte finansielle oplysninger fra udstedere fra tredjelande, som anvender regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, der anses for at være ækvivalente med IFRS.
4. De kompetente myndigheder og andre relevante enheder kan vælge også at følge disse retningslinjer, når de håndhæver bestemmelser om finansielle oplysninger, der er baseret på andre krav, som udstedere skal opfylde i henhold til national ret.

Hvornår?

5. Disse retningslinjer træder i kraft to måneder fra datoen for offentliggørelsen heraf på ESMA's websted på alle EU's officielle sprog.

II. Henvisninger og definitioner

Henvisninger til lovgivning

Regnskabsdirektivet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF¹

¹ Regnskabsdirektivet og direktivet om konsoliderede regnskaber er blevet ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer,

<i>Direktivet om forsikrings- selskabers årsregnskaber</i>	Rådets direktiv 91/674/EØF om forsikrings- selskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber
<i>Direktivet om bankers og andre penge- og finansierings- institutters regnskaber</i>	Rådets direktiv 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber
<i>IAS-forordningen</i>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder
<i>ESMA-forordningen</i>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF
<i>Direktivet om markeder for finansielle instrumenter eller MiFID-direktivet</i>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF ²
<i>Gennemsigtighedsdirektivet</i>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF ³

Forkortelser

<i>CESR</i>	Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg
<i>EØS</i>	Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
<i>EECS</i>	European Enforcers Coordination Sessions
<i>EU</i>	Den Europæiske Union
<i>ESMA</i>	Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF. I henhold til bestemmelserne i direktiv 2013/34/EU gælder henvisninger til regnskabsdirektivet som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VII. Indtil fristen for gennemførelse af direktiv 2013/34/EU er udløbet (20. juli 2015), kan alle henvisninger i disse retningslinjer stadig læses i overensstemmelse med regnskabsdirektivet.

² Direktivet om markeder for finansielle instrumenter eller MiFID-direktivet ophæves med virkning fra den 3. januar 2017 ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter. Fra denne dato betragtes henvisninger til MiFID-direktivet som henvisninger til direktiv 2014/65/EU eller til forordning (EU) nr. 6000/2014 og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV til direktiv 2014/65/EU.

³ Senest ændret ved direktiv 2013/50/EU. For så vidt det er relevant, og indtil fristen for gennemførelse af direktiv 2013/50/EU er udløbet, læses henvisninger til gennemsigtighedsdirektivet i overensstemmelse med dets bestemmelser, der er i kraft inden ændringen heraf ved direktiv 2013/50/EU.

GAAP
IASB
IFRS
IFRS IC

Almindeligt anerkendte regnskabsprincipper
International Accounting Standards Board
International Financial Reporting Standards
International Financial Reporting Standards Interpretation
Committee

Definitioner

Medmindre andet er angivet, har de i gennemsigthedsdirektivet anvendte og definerede termer samme betydning i disse retningslinjer. Nogle af de termer, der er defineret i gennemsigthedsdirektivet, gengives nedenfor til orientering. Desuden finder følgende definitioner, henvisninger til lovgivning og forkortelser anvendelse:

<i>Regnskabsdirektiverne</i>	Ved regnskabsdirektiverne forstås Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, Rådets direktiv 91/674/EØF om forsikringssekskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber samt Rådets direktiv 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber
<i>Korrigerende meddelelse</i>	En håndhævende myndigheds eller en udsteders udsendelse, på foranledning af eller efter krav fra en håndhævende myndighed, af en meddelelse om offentliggørelse af en væsentlig fejlagtig oplysning med hensyn til en eller flere bestemte poster, der indgår i allerede offentliggjorte finansielle oplysninger, og, medmindre det er praktisk umuligt, den korrigerede oplysning
<i>Håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger</i>	Undersøgelse af, om finansielle oplysninger overholder det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, iværksættelse af passende foranstaltninger, når overtrædelser afsløres under håndhævelsesprocessen, i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse i henhold til gennemsigthedsdirektivet, samt iværksættelse af andre foranstaltninger, der er relevante for håndhævelsen
<i>Håndhævende myndighed/europæisk håndhævende myndighed</i>	Kompetente myndigheder eller organer, som handler på deres vegne, i EØS i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse i henhold til gennemsigthedsdirektivet
<i>Regnskaber</i>	Års- og perioderegnskaber opstillet i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger som defineret nedenfor
<i>Udsteder</i>	Udsteder som defineret i gennemsigthedsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra d), undtaget "fysiske personer"
<i>Harmoniserede dokumenter</i>	Dokumenter, hvis offentliggørelse kræves i gennemsigthedsdirektivet

<i>Hjemland</i>	Hjemlandet som defineret i gennemsigthedsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra i)
<i>Værtsland</i>	Værtslandet som defineret i gennemsigthedsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra j)
<i>Markedsoperatør</i>	Markedsoperatør som defineret i MiFID-direktivets artikel 4, stk. 1, nr. 13
<i>Reguleret marked</i>	Reguleret marked som defineret i MiFID-direktivets artikel 4, stk. 1, nr. 14
<i>Regulerede oplysninger</i>	Regulerede oplysninger som defineret i gennemsigthedsdirektivet, dvs. samtlige oplysninger, som udstederen eller enhver anden person, der har anmodet om optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked uden udstederens samtykke, skal offentliggøre i henhold til gennemsigthedsdirektivet, i henhold til artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) ⁴ eller i henhold til love eller administrative bestemmelser i en medlemsstat som vedtaget i medfør af gennemsigthedsdirektivets artikel 3, stk. 1
<i>Relevant regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger</i>	IFRS og regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, der anses for at være ækvivalente med IFRS på grundlag af Kommissionens forordning nr. 1569/2007 ⁵ samt nationale almindeligt anerkendte regnskabsprincipper (nationale GAAP), der anvendes i EØS. Dette omfatter også krav til ledelsesberetninger i henhold til direktivet om årsregnskaber
<i>Ubegrænset undersøgelse af finansielle oplysninger</i>	Evaluering af hele indholdet af de finansielle oplysninger for at identificere udstedere / områder, som bør analyseres yderligere, og vurdere, om de finansielle oplysninger er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger
<i>Fokuseret undersøgelse af finansielle oplysninger</i>	Evaluering af på forhånd fastsatte spørgsmål med hensyn til de finansielle oplysninger og vurdering af, om de finansielle oplysninger er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger med hensyn til disse spørgsmål

⁴ Direktiv 2003/6/EF ophæves med virkning fra den 3. juli 2016 ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014. Fra denne dato betragtes henvisninger til MiFID-direktivet som henvisninger til forordning (EU) nr. 596/2014 og læses efter sammenligningstabellen i bilag II til forordning (EU) nr. 596/2014.

⁵ Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning nr. 310/2012 af 21. december 2011.

III. Formål

6. I henhold til ESMA-forordningens artikel 16 kan ESMA udstede retningslinjer med hensyn til de retsakter, der er henvist til i ESMA-forordningens artikel 1, stk. 2, som omfatter gennemsigtighedsdirektivet, med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis med hensyn til disse retsakter og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse heraf. Navnlig på grundlag af målene for gennemsigtighedsdirektivet, dvs. at sikre en effektiv og konsekvent håndhævelse, og på grundlag af bestemmelserne om, at de kompetente myndigheder skal have bemyndigelse til at undersøge, om finansielle oplysninger, der offentliggøres i henhold til gennemsigtighedsdirektivet, er udfærdiget i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering, finder ESMA, at disse retningslinjer tjener sådanne formål.
7. Mere præcist er formålet med disse retningslinjer at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten og derved fremme en fælles strategi, som det fremgår af betragtning 16 til IAS-forordningen, vedrørende håndhævelsen af bestemmelserne om finansielle oplysninger i henhold til gennemsigtighedsdirektivet med henblik på at tilvejebringe en korrekt og effektiv gennemførelsesordning for at sikre investorernes tillid til finansmarkederne og undgå tilsynsarbiterage. Disse retningslinjer er principbaserede og definerer håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger og anvendelsesområdet herfor i henhold til gennemsigtighedsdirektivet, fastsætter, hvilke karakteristika håndhævende myndigheder bør besidde, beskriver udvælgelsesteknikker, som bør følges, og andre aspekter af håndhævelsesmetoder, beskriver de typer af håndhævelsesforanstaltninger, som håndhævende myndigheder bør gøre brug af, og forklarer, hvordan håndhævelsesaktiviteterne koordineres inden for ESMA.

IV. Overholdelse og rapporteringsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

8. Dette dokument indeholder retningslinjer, som er udstedt til kompetente myndigheder i henhold til ESMA-forordningens artikel 16. I henhold til ESMA-forordningens artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder bestræbe sig bedst muligt på at efterleve dem.
9. De kompetente myndigheder, som er omfattet af disse retningslinjer, bør efterleve dem ved at indarbejde dem i deres tilsynspraksis. ESMA bemærker, at det håndhævelsesansvar, som er omfattet af disse retningslinjer, varetages af de kompetente myndigheder, der er udpeget i hver enkelt medlemsstat, eller af enheder, der har fået uddelegeret opgaver med henblik herpå⁶. Det endelige ansvar for overholdelsen af gennemsigtighedsdirektivets bestemmelser påhviler imidlertid den udpegede kompetente myndighed. Uanset hvilken enhed der i praksis forestår

⁶ Gennemsigtighedsdirektivets artikel 24.

håndhævelsen, er de kompetente myndigheder fortsat forpligtet til at bestræbe sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer.

Indberetningspligt

10. De kompetente myndigheder, som disse retningslinjer gælder for, skal underrette ESMA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller meddele begrundelsen, såfremt de ikke efterlever eller agter at efterleve dem, inden for to måneder efter datoen for offentliggørelsen af retningslinjerne på ESMA's websted på alle EU's officielle sprog, til corporate.reporting@esma.europa.eu. Hvis der ikke er modtaget svar inden for tidsfristen, anses de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Der findes en skabelon til meddelelser på ESMA's websted. Enhver ændring af status med hensyn til overholdelse skal også meddeles ESMA.

V. Retningslinjer for håndhævelse

Baggrund

11. Betragtning 16 til IAS-forordningen fastsætter følgende: "En korrekt og effektiv gennemførelsesordning er afgørende for at sikre investorernes tillid til finansmarkederne. Medlemsstaterne skal i henhold til [EU]-traktatens artikel 10 træffe foranstaltninger, der er egnede til at sikre overholdelsen af internationale regnskabsstandarder. Kommissionen agter at samarbejde med medlemsstaterne, i særdeleshed via EU-udvalget for Værdipapirtilsynsmyndigheder (CESR), om at udvikle en fælles strategi vedrørende gennemførelse."
12. Med henblik herpå oprettede CESR, forgængeren for ESMA, European Enforcers Coordination Sessions (EECS), som er et forum, hvor nationale håndhævende myndigheder udveksler synspunkter og drøfter erfaringer vedrørende håndhævelsen af krav til rapportering af finansielle oplysninger. EECS er en permanent arbejdsgruppe, der rapporterer til ESMA's stående udvalg for virksomhedsrapportering (CRSC).
13. Som anført i EECS' mandat, som blev revideret i 2013, er EECS' vigtigste aktiviteter følgende:
 - drøfte nye spørgsmål, som forelægges af de europæiske håndhævende myndigheder eller af ESMA
 - drøfte afgørelser og foranstaltninger, der er truffet af de europæiske håndhævende myndigheder og indlagt i EECS' database
 - når relevante spørgsmål har vist sig ikke at være omfattet af standarder for rapportering af finansielle oplysninger eller at være genstand for modstridende fortolkninger, forberede spørgsmålene med henblik på henvisning til standardiserings- eller fortolkningsorganer, f.eks. IASB og IFRS IC
 - dele og sammenligne praktiske erfaringer inden for håndhævelse, f.eks. udvælgelse, risikovurdering, evalueringsmetoder, kontakt med udstedere og revisorer
 - udvælge og udarbejde meddelelse om fælles håndhævelsesprioriteter

- yde rådgivning om håndhævelsesspørgsmål og udarbejde udkast til ESMA's erklæringer, udtalelser eller retningslinjer
 - bistå ESMA med at gennemføre undersøgelser eller gennemgange af, hvordan IFRS anvendes i praksis
 - rådgive ESMA i forbindelse med offentliggørelsen af udvalgte afgørelser
 - tilrettelægge uddannelseskurser for håndhævende myndigheder.
14. CESR udviklede standard nr. 1 og 2 om håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger i Europa i henholdsvis april 2003 og april 2004 (CESR/03-073 og CESR/03-317c). Disse standarder indeholdt en fælles strategi ved at fastsætte principper, der definerer håndhævelse, omfanget heraf, den håndhævende myndigheds karakteristika, udvælgelsesteknikkerne og andre håndhævelsesmetoder, der finder anvendelse, foranstaltninger og koordinering af håndhævelse.
15. Anvendelsen af standarderne og drøftelserne i EECS om håndhævelsesafgørelser og andre erfaringer med håndhævelse førte til nedsættelse af en gruppe under CRSC, som skulle gennemføre en undersøgelse af de foranstaltninger, der var truffet. Dette resulterede i, at CRSC i juni 2010 besluttede at revidere CESR-standarderne om håndhævelse under hensyntagen til erfaringerne fra anvendelsen af standarderne siden 2005.
16. Disse retningslinjer er resultatet af dette arbejde. Der er tale om principper, hvor hovedprincipperne er skrevet med sort skriftfarve og forklarende, uddybende og eksemplificerende afsnit med grå skriftfarve. For at efterleve disse retningslinjer skal en håndhævende myndighed efterleve retningslinjerne som helhed, uanset om de er skrevet med sort eller grå skriftfarve.

Formålet med håndhævelse

17. **Formålet med håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger, der indgår i harmoniserede dokumenter, er at bidrage til en konsekvent anvendelse af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger og derved til gennemsigtigheden af finansielle oplysninger, der er relevante for de beslutninger, som træffes af investorer og andre brugere om harmoniserede dokumenter. Gennem håndhævelse af bestemmelserne om finansielle oplysninger bidrager de håndhævende myndigheder til at beskytte investorer og styrke markedstilliden samt undgå tilsynsarbitrage.**
18. For at investorer og andre brugere af harmoniserede dokumenter er i stand til at sammenligne de finansielle oplysninger fra forskellige udstedere, er det vigtigt, at disse oplysninger er baseret på en konsekvent anvendelse af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger i den forstand, at hvis forholdene og omstændighederne ligner hinanden, vil indregning, præsentation, måling og/eller oplysninger ligne hinanden i det omfang, det er påkrævet i henhold til det pågældende regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.
19. For at sikre, at håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger overalt i EØS forestås på samme måde, bør de håndhævende myndigheder have samme forståelse af principperne i disse

retningslinjer og reagere på en ensartet måde, når afvigelser fra det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger opdages.

20. Hensigten hermed er ikke kun at fremme en konsekvent anvendelse af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, hvilket bidrager til et velfungerende indre marked, som også er vigtigt for den finansielle stabilitet, men også at undgå tilsynsarbitrage.

Begrebet håndhævelse

21. **I disse retningslinjer defineres håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger som undersøgelse af, om finansielle oplysninger overholder det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, iværksættelse af passende foranstaltninger, når overtrædelser afsløres under håndhævelsesprocessen, i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse i henhold til gennemsigtighedsdirektivet, samt iværksættelse af andre foranstaltninger, der er relevante for håndhævelsen.**
22. Håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger indebærer en undersøgelse af finansielle oplysninger for at vurdere, om de er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger. For at håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger kan være effektiv, bør de håndhævende myndigheder også træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med disse retningslinjer, når afvigelser fra det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger opdages, for at sikre, når det er nødvendigt, at markedsdeltagerne får nøjagtige oplysninger i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.
23. De håndhævende myndigheder kan også søge at tilskynde til overholdelse ved at udsende varslinger og andre publikationer, der skal hjælpe udstederne ved opstillingen af deres regnskaber i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.

Håndhævelsens omfang

24. **Disse retningslinjer gælder for håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger i harmoniserede dokumenter fra udstedere. De kan også følges ved håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger, der er baseret på andre krav, som udstedere skal opfylde i henhold til national ret.**
25. Som anført i indledningen til disse retningslinjer, kan de gælde i forhold til ethvert relevant regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, der anvendes af udstedere, der er noteret i EØS, da behovet for beskyttelse af investorer ikke afhænger af, hvilket regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger udstederen anvender. IFRS er obligatorisk for alle udstedere, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende i EØS, i deres konsoliderede regnskaber, mens medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at lokale GAAP anvendes i enkelte årsregnskaber.

26. **Retningslinje 1: Ved håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger, der er udleveret af udstedere, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende uden for EØS (udstedere fra tredjelande), skal de europæiske håndhævende myndigheder i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i gennemsigtighedsdirektivet, sikre, at de har adgang til tilstrækkeligt kvalificerede ressourcer, eller i modsat fald koordinere håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger med ESMA og andre europæiske håndhævende myndigheder for at sikre, at de har de fornødne ressourcer og den nødvendige ekspertise. De europæiske håndhævende myndigheder bør koordinere håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger med ESMA for at sikre en konsekvent behandling af finansielle oplysninger fra sådanne udstedere.**
27. I overensstemmelse med gennemsigtighedsdirektivet er finansielle oplysninger fra udstedere fra tredjelande underlagt håndhævelse fra den håndhævende myndigheds side i hjemlandet i EØS. I stedet for IFRS som godkendt i EU kan finansielle oplysninger fra en udsteder i sådanne tilfælde udarbejdes på grundlag af andre almindeligt anerkendte regnskabsprincipper (GAAP), der anses for at være ækvivalente i henhold til Kommissionens forordning nr. 1569/2007. Disse retningslinjer gælder også for håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger fra udstedere med vedtægtsmæssigt hjemsted i tredjelande, som anvender regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, der anses for at være ækvivalente med IFRS i henhold til ovennævnte forordning og yderligere ændringer.
28. Hvis den europæiske håndhævende myndighed i sådanne tilfælde fastslår, at det ikke er effektivt eller muligt for den selv at forestå håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger, kan den håndhævende myndighed ved aftale overdrage opgaven med at undersøge overholdelsen af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger til en anden håndhævende myndighed eller til et centraliseret team, der skal sammensættes af ESMA efter anmodning fra håndhævende myndigheder. Ansvar for håndhævelsesafgørelsen forbliver dog altid hos den håndhævende myndighed i hjemlandet i EØS.
29. I henhold til gennemsigtighedsdirektivet⁷ kan medlemsstaterne indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder, som i medfør af deres egen lovgivning kan udføre enhver af de opgaver, der ved direktivet pålægges de kompetente myndigheder.

Europæiske håndhævende myndigheder

30. I henhold til gennemsigtighedsdirektivet varetages håndhævelsesansvaret af de kompetente myndigheder, der er udpeget i hver enkelt medlemsstat, og/eller i nogle tilfælde af enheder, der har fået uddelegeret opgaver med henblik herpå.

⁷ Jf. artikel 25, stk. 4.

31. I henhold til gennemsigtighedsdirektivet skal medlemsstaterne udpege en central kompetent administrativ myndighed med ansvar for at varetage de forpligtelser, der følger af direktivet, og for at sikre, at bestemmelser vedtaget i medfør af direktivet anvendes. Med hensyn til undersøgelsen af, om oplysninger, der er nævnt i gennemsigtighedsdirektivet, er udfærdiget i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af oplysninger, og iværksættelsen af passende foranstaltninger, når overtrædelser afsløres, kan medlemsstaterne imidlertid udpege en anden kompetent myndighed end den centrale kompetente myndighed.
32. Medlemsstaterne kan også tillade deres centrale kompetente myndighed at uddelegere opgaver. Den udpegede kompetente myndighed er ansvarlig for håndhævelsen, hvad enten den selv forestår håndhævelsen eller har uddelegeret opgaven til en anden enhed. En sådan enhed, der har fået uddelegeret opgaver, bør være underlagt den uddelegerende myndigheds kontrol og være ansvarlig over for den. Det endelige ansvar for kontrollen med overholdelsen af gennemsigtighedsdirektivets bestemmelser, herunder ansvaret for at fastlægge og opretholde en passende håndhævelsesproces, påhviler under alle omstændigheder de udpegede kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater.
33. I henhold til gennemsigtighedsdirektivet⁸ skal en håndhævende myndighed mindst have følgende beføjelser:
 - a) beføjelsen til at undersøge, om finansielle oplysninger i de harmoniserede dokumenter overholder det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger
 - b) retten til at kræve alle oplysninger og dokumenter fra udstedere og deres revisorer
 - c) muligheden for at foretage kontrolundersøgelser på stedet og
 - d) beføjelsen til at sikre, at investorer informeres om væsentlige overtrædelser, der afsløres, og rettidigt får korrigerede oplysninger.
34. For at sikre, at alle relevante oplysninger kan fås som led i håndhævelsesprocessen, har de håndhævende myndigheder ved udførelsen af deres opgaver i overensstemmelse med gennemsigtighedsdirektivet beføjelse til at kræve oplysninger fra aktionærer eller andre personer, der udøver stemmerettigheder over en udsteder, og personer, der kontrollerer dem eller kontrolleres af dem.
35. Ved udførelsen af deres opgave bør de håndhævende myndigheder kræve de nødvendige oplysninger, uanset om der er tegn på eller ikke er tegn på, at finansielle oplysninger ikke overholder det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.
36. **Retningslinje 2: De håndhævende myndigheder bør sikre effektiviteten af håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger. Med henblik herpå bør de have tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at gennemføre deres aktiviteter på en effektiv måde. Medarbejderne bør være fagligt kvalificerede, have erfaring med de relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger og omfatte et tilstrækkeligt antal under hensyntagen til antallet af udstedere, der er underlagt håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger, deres**

⁸ Jf. gennemsigtighedsdirektivets artikel 24, stk. 4.

karakteristika, kompleksiteten af deres regnskaber og deres evne til at anvende det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.

37. For at sikre en effektiv håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger bør de håndhævende myndigheder have tilstrækkelige ressourcer. Ved vurderingen af, hvor mange medarbejdere der er behov for, spiller antallet af udstedere inden for håndhævelsens anvendelsesområde, kompleksiteten af de finansielle oplysninger samt evnen blandt dem, der udarbejder de finansielle oplysninger, og revisorerne til at anvende det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger en vigtig rolle. Sandsynligheden for at blive udvalgt til undersøgelse og omfanget af undersøgelsen bør ikke være begrænset af manglende ressourcer, eftersom det kan bane vej for tilsynsarbitrage.
38. Der bør være tilstrækkelige finansielle ressourcer til at sikre, at det nødvendige antal medarbejdere og tjenesteydelser kan anvendes til håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger. De finansielle ressourcer bør også være tilstrækkelige til at sikre, at medarbejderne er fagligt kvalificerede og erfarne.
39. **Retningslinje 3: De håndhævende myndigheder bør sikre tilstrækkelig uafhængighed af statslige myndigheder, udstedere, revisorer, andre markedsdeltagere og operatører på regulerede markeder. Uafhængighed af statslige myndigheder indebærer, at statslige myndigheder ikke uretmæssigt kan påvirke de afgørelser, der træffes af de håndhævende myndigheder. Uafhængighed af udstedere og revisorer bør bl.a. opnås gennem etiske regler og via sammensætningen af den håndhævende myndigheds bestyrelse.**
40. For at sikre en passende investorbeskyttelse og undgå tilsynsarbitrage er det vigtigt, at den håndhævende myndighed ikke påvirkes uretmæssigt enten af medlemmer af det politiske system eller af udstedere og deres revisorer. Håndhævelsesansvar bør ikke uddelegeres til markedsoperatører, da dette ville skabe interessekonflikter, eftersom de udstedere, der er underlagt håndhævelse, samtidig er markedsoperatørernes kunder.
41. De håndhævende myndigheder bør ikke påvirkes uretmæssigt af statslige myndigheder, når de træffer afgørelser som led i håndhævelsesprocessen, hvad enten det er med hensyn til forudgående eller efterfølgende håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger. Desuden bør det ikke være muligt at ændre sammensætningen af den håndhævende myndigheds bestyrelse eller andre besluttende organer gennem statslig intervention inden udgangen af den periode, som medlemmerne er blevet udpeget til, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, der kræver sådanne foranstaltninger, da dette kan gøre håndhævelsesprocessen mindre uafhængig.
42. Med hensyn til uafhængigheden af udstedere og revisorer bør de håndhævende myndigheder træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre en tilstrækkelig uafhængighed, herunder, men ikke begrænset til: opstilling af etiske regler for de personer, der er involveret i håndhævelsesprocessen, fortrydelsesperioder og sikkerhed for, at medarbejdere, der er involveret i håndhævelsen i forbindelse med finansielle oplysninger, ikke tilsidesætter uafhængighedskrav på grund af forbindelser til enten udstederen eller det involverede revisionsfirma.

Repræsentanter for udstedere og revisorer bør ikke sammen eller individuelt kunne have et flertal af stemmerne i håndhævende myndigheders besluttende organer.

Forhåndsgodkendelse

43. **Retningslinje 4: Når forhåndsgodkendelse er tilladt, bør den være en del af en formel proces og først gives, efter at udstederen og dennes revisor har udformet deres endelige holdning til den pågældende regnskabsmæssige behandling.**
44. Håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger tager normalt udgangspunkt i offentliggjorte finansielle oplysninger. Det er derfor i sagens natur en efterfølgende aktivitet, som udføres i overensstemmelse med de i disse retningslinjer anførte undersøgelsesprocedurer og anvendes på de finansielle oplysninger, som er udvalgt på grundlag af de kriterier, der er fastsat i de i disse retningslinjer anførte udvælgelsesmetoder.
45. Nogle håndhævende myndigheder har imidlertid et veludviklet system med forhåndsgodkendelse, hvor udstedere kan få en håndhævelsesafgørelse på forhånd, dvs. inden de offentliggør de relevante finansielle oplysninger. Ifølge disse retningslinjer skal visse betingelser være opfyldt, når håndhævende myndigheder gør brug af forhåndsgodkendelse. Navnlig bør udstederen og dennes revisor have fastlagt den regnskabsmæssige behandling, der skal anvendes, på grundlag af alle specifikke forhold og omstændigheder, da dette vil gøre det muligt at basere afgørelser om forhåndsgodkendelse på det samme omfang af oplysninger som en efterfølgende afgørelse. Herved undgås det, at afgørelser om forhåndsgodkendelse bliver generelle fortolkninger.
46. Forhåndsgodkendelse bør være en del af en formel proces i den forstand, at en egentlig afgørelse træffes af den håndhævende myndighed på tilsvarende måde, som efterfølgende afgørelser træffes på. Dette indebærer, at den håndhævende myndighed ikke bør kunne ændre sin holdning, efter at de finansielle oplysninger er blevet offentliggjort, medmindre forhold og omstændigheder har ændret sig mellem den dato, hvor den håndhævende myndighed gav udtryk for sin holdning, og den dato, hvor de finansielle oplysninger udsendes, eller der er andre vægtige grunde til at gøre dette. Dette udelukker ikke andre drøftelser mellem håndhævende myndigheder og udstedere og deres revisorer om regnskabsmæssige forhold, så længe resultatet ikke udgør en afgørelse.

Udvælgelsesmetoder

47. **Retningslinje 5: I forbindelse med håndhævelse anvendes normalt udvælgelse. Udvælgelsesmodellen bør baseres på en blandet model, hvor en risikobaseret tilgang kombineres med en stikprøve- og/eller en rotationsmetode. En risikobaseret tilgang bør tage højde for risikoen for en fejlagtig oplysning samt effekten af en fejlagtig oplysning på de finansielle markeder.**
48. Udvælgelsen bør baseres på en kombination af en risikobaseret tilgang og enten stikprøvekontrol eller rotation eller begge. En ren risikobaseret tilgang ville betyde, at de udstedere, som ikke opfylder de risikokriterier, der er fastsat af den håndhævende myndighed, aldrig ville blive underlagt håndhævelse. Der bør altid være mulighed for, at en udsteder udvælges til gennemgang. En ren tilfældighedsmetode kunne betyde, at udstedere med høj risiko ikke udvælges rettidigt.

Det samme ville gælde for en ren rotationsmetode, og desuden ville der være mulighed for, at en udsteder ville være i stand til at beregne, hvornår vedkommendes regnskaber sandsynligvis ville blive udvalgt.

49. Risikofastsættelsen bør baseres på en kombination af sandsynligheden for overtrædelser og den potentielle effekt af en overtrædelse på de finansielle markeder. Komplexiteten af regnskaberne bør tages i betragtning. Karakteristika, såsom udstederens og dennes ledelses risikoprofil, ledelsens etiske standarder og erfaring og dens evne eller vilje til at anvende det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger korrekt samt erfaringsniveauet hos udstedernes revisorer med hensyn til det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, bør så vidt muligt tages i betragtning. Mens større udstedere typisk oplever mere komplekse regnskabsmæssige spørgsmål, kan færre ressourcer og mindre erfaring med at anvende regnskabsstandarderne være mere udbredt blandt mindre og/eller nye udstedere. Derfor er ikke kun antallet af udstedere, men også deres karakteristika, relevante faktorer.
50. Oplysninger fra revisorerne om fejlagtige oplysninger, hvad enten det er i deres beretninger eller på anden vis, vil normalt medføre, at de pågældende finansielle oplysninger udvælges med henblik på undersøgelse. Håndhævelsesundersøgelser bør baseres, dels på indikationer om fejlagtige oplysninger fra revisorer eller tilsynsorganer, dels på begrundede klager. På den anden side bør en revisionspåtegning uden forbehold fra en revisor ikke anses for at bevise, at der ikke er risiko for en fejlagtig oplysning. Håndhævelsesundersøgelser bør overvejes i tilfælde, hvor en klage, der er modtaget, efter en første undersøgelse synes pålidelig og relevant med henblik på en eventuel håndhævelsesundersøgelse.
51. For at sikre europæisk tilsynskonvergens bør de håndhævende myndigheder, når de anvender de relevante udvælgelseskriterier, tage hensyn til de fælles håndhævelsesprioriteter, der er identificeret af de håndhævende myndigheder sammen med ESMA.
52. Udvalgsmodellerne bør være i overensstemmelse med ESMA's tilsynsbriefing vedrørende udvælgelse. Sådanne kriterier er ikke offentlige, navnlig fordi udstedere i givet fald kunne identificere det tidspunkt, hvor de gøres til genstand for undersøgelse. De håndhævende myndigheder bør orientere ESMA om de faktorer, der anvendes som en del af deres nationale udvælgelsesmetode, og eventuelle senere ændringer. ESMA vil sikre fortrolig behandling af sådanne oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i ESMA-forordningen. Sådanne oplysninger vil tjene som grundlag for en eventuel yderligere udvikling, der måtte blive overvejet med hensyn til de kriterier, der anvendes til udvælgelsesmetoderne.

Undersøgelserprocedurer

53. **Retningslinje 6: Som led i håndhævelsesprocessen bør de europæiske håndhævende myndigheder finde frem til den mest effektive måde til at håndhæve bestemmelserne om finansielle oplysninger. Som led i de efterfølgende håndhævelsesaktiviteter kan de håndhævende myndigheder enten anvende en ubegrænset undersøgelse eller en kombination af ubegrænsede og fokuserede undersøgelser af finansielle oplysninger fra udstedere, der er udvalgt til**

håndhævelse. Fokuseret undersøgelse anvendt alene bør ikke anses for at være tilfredsstillende til håndhævelsesformål.

54. For at undersøge en udsteders finansielle oplysninger kan en håndhævende tilsynsmyndighed blandt andet:
- undersøge (konsoliderede) års- og perioderegnskabsrapporter, herunder regnskabsrapporter, der måtte være offentliggjort efterfølgende
 - rette spørgsmål til udstederen, normalt skriftligt, for bedre at forstå de områder i forbindelse med udstederen, der er forbundet med væsentlige risici, de væsentlige regnskabsmæssige spørgsmål, der rejste sig i det pågældende regnskabsår, hvordan udstederen behandlede de væsentlige regnskabsmæssige spørgsmål, og hvordan den af udstederen valgte regnskabsmæssige behandling overholder det relevante regelsæt for rapportering
 - stille spørgsmål til eller afholde møder med udstederens revisorer for at drøfte komplekse spørgsmål eller spørgsmål af interesse, afhængigt af behovene i forbindelse med undersøgelsesprocessen
 - henvise spørgsmål til de organer, der er ansvarlige for revisionen og/eller godkendelsen af finansielle oplysninger, f.eks. et tilsynsorgan eller et revisionsudvalg
 - identificere regnskabsmæssige spørgsmål, der er knyttet til udstederens sektor, og som f.eks. findes i EECS' database
 - inddrage eksterne eksperter, hvis det skønnes nødvendigt, med henblik på at bidrage med sektorviden eller anden specialviden
 - udveksle oplysninger vedrørende udstederen med andre afdelinger inden for den håndhævende myndighed, f.eks. i forbindelse med markedsmissbrug, overtagelser eller betydelige stemmerettigheder
 - deltage i kontrolundersøgelser på stedet.

Yderligere eksempler på procedurer, der anses for at være relevante som en del af undersøgelsesprocessen, omfatter:

- gennemgang af andre relevante finansielle oplysninger, som udstederen har stillet til rådighed
 - gennemgang af aktuelle presseartikler og regnskabskommentarer vedrørende udstederen og dennes sektor
 - sammenligning af udstederens regnskabsrapporter med konkurrenternes
 - sammenligning af vigtige finansielle forbindelser og tendenser i udstederens regnskabsrapporter, både i det pågældende regnskabsår og for tidligere perioder.
55. De håndhævende myndigheder bør sikre, at de undersøgelsesprocedurer, der foretages, er tilstrækkelige til at opnå en effektiv håndhævelsesproces, og at de anvendte undersøgelsesteknikker og de relevante konklusioner fra gennemgangen af de finansielle oplysninger fra udstedere, der er udvalgt som led i håndhævelsesprocessen, dokumenteres korrekt.

56. En håndhævende myndigheds konklusioner efter undersøgelsesprocedurerne kan antage en af følgende former:
- a) en afgørelse om, at der ikke er behov for yderligere undersøgelse
 - b) en afgørelse, ifølge hvilken en håndhævende myndighed accepterer, at en specifik regnskabsmæssig behandling er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, og at der ikke er behov for en håndhævelsesforanstaltning
 - c) en afgørelse, ifølge hvilken en håndhævende myndighed finder, at en specifik regnskabsmæssig behandling ikke er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, uanset om der er tale om en væsentlig fejlagtig oplysning eller en uvæsentlig afvigelse, og om der er behov for en håndhævelsesforanstaltning.

Håndhævelsesforanstaltninger

57. **Retningslinje 7: En håndhævende myndighed bør gøre brug af de foranstaltninger, der er anført nedenfor, på den håndhævende myndigheds initiativ. Når en væsentlig fejlagtig oplysning afsløres, bør den håndhævende myndighed rettidigt træffe mindst én af følgende foranstaltninger på grundlag af de betragtninger, der er beskrevet i punkt 61:**
- a) kræve en genudsendelse af regnskaberne
 - b) kræve en korrigerende meddelelse eller
 - c) kræve en korrektion i fremtidige regnskaber med tilpasning af sammenligningstal, når det er relevant.
58. **Når en uvæsentlig afvigelse fra regelsættet for rapportering af finansielle oplysninger forsætligt ikke korrigeres, for at en udsteders finansielle stilling, finansielle resultater eller pengestrømme præsenteres på en bestemt måde, bør den håndhævende myndighed træffe passende foranstaltninger, hvis den var væsentlig.**
59. **Når en uvæsentlig afvigelse fra regelsættet for rapportering af finansielle oplysninger afsløres, men der er en betydelig risiko for, at den kunne blive væsentlig i fremtiden, bør den håndhævende myndighed informere udstederen om afvigelsen.**
60. **Lignende foranstaltninger bør træffes, når lignende overtrædelser afsløres, efter at der er taget hensyn til spørgsmålet om væsentlighed.**
61. Ved valget af, hvilken type foranstaltning der skal anvendes, bør de håndhævende myndigheder tage følgende i betragtning:
- a) Med forbehold af den håndhævende myndigheds eksisterende beføjelser, er det endelige mål ved valget mellem, om der skal kræves en genudsendelse af regnskaberne eller en korrigerende meddelelse, at investorerne får de bedst mulige oplysninger, og det bør

vurderes, om de oprindelige regnskaber og en korrigerende meddelelse giver brugerne den tilstrækkelige klarhed, der er nødvendig for at træffe beslutninger, eller om en genudsendelse af regnskaberne er den bedste løsning.

- b) Ved valget mellem, om der skal kræves enten en korrektion i fremtidige regnskaber eller offentliggørelse af en korrigerende meddelelse eller genudsendelse af regnskaberne på et tidligere tidspunkt, bør forskellige faktorer tages i betragtning, dvs.:
- tidspunktet for afgørelsen: f.eks. når afgørelsen ligger meget tæt på datoen for offentliggørelsen af regnskaberne, kunne en korrektion i fremtidige regnskaber være hensigtsmæssig
 - afgørelsens art og de forhold, der gør sig gældende:
 - når markedet er tilstrækkeligt informeret på det tidspunkt, hvor afgørelsen træffes, kunne den håndhævende myndighed vælge en korrektion i fremtidige regnskaber
 - når afgørelsen kun vedrører den måde, hvorpå oplysningerne er præsenteret i regnskaberne, og ikke indholdet (f.eks. hvis oplysningerne er præsenteret klart i noterne, mens de relevante regnskabsregler kræver præsentation i det primære regnskab), kunne den håndhævende myndighed også vælge en korrektion i fremtidige regnskaber.

Begrundelsen for offentliggørelsen i fremtidige regnskaber bør anføres klart i afgørelsen.

62. Retningslinje 8: Ved fastsættelsen af væsentlighed i forbindelse med håndhævelse af bestemmelserne om finansielle oplysninger bør denne vurderes i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, der anvendes til udarbejdelsen af de finansielle oplysninger fra indberetningsdatoen.

63. I henhold til eksempelvis IFRS anses udeladelser eller fejlagtige oplysninger vedrørende poster for væsentlige, hvis disse hver for sig eller tilsammen kan have indflydelse på økonomiske beslutninger, som regnskabsbrugere træffer på grundlag af årsregnskabet. Væsentlighed afhænger af udeladelsens eller den fejlagtige oplysningens størrelse og art vurderet ud fra de forhold, der gør sig gældende. Postens art eller størrelse eller en kombination af begge kan være den afgørende faktor.

64. Retningslinje 9: De håndhævende myndigheder bør sikre, at udstederne følger korrekt op på foranstaltninger, der træffes mod dem.

65. Da væsentlige fejlagtige oplysninger pr. definition kan indvirke på de beslutninger, der træffes af investorer og andre brugere af harmoniserede dokumenter, er det vigtigt, at disse ikke kun informeres om, at der foreligger en fejlagtig oplysning, men også får den korrigerede oplysning rettidigt, medmindre det er praktisk umuligt. Når foranstaltninger, der er nævnt i retningslinje 7 a) eller b), træffes, bør de pågældende finansielle oplysninger og den foranstaltning, der er truffet,

stilles til rådighed for markedsdeltagerne, medmindre det er praktisk umuligt, enten direkte af udstederen og/eller af den håndhævende myndighed.

Europæisk koordinering

66. **Retningslinje 10: For at opnå en høj grad af harmonisering inden for håndhævelse bør de europæiske håndhævende myndigheder drøfte og dele erfaringer om anvendelsen og håndhævelsen af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger, hovedsagelig IFRS, på møder i EECS. Desuden bør de europæiske håndhævende myndigheder med ESMA som koordinator hvert år identificere fælles håndhævelsesprioriteter.**
67. For at opnå en høj grad af harmonisering inden for håndhævelse har ESMA tilrettelagt regelmæssige møder i EECS, hvor alle europæiske håndhævende myndigheder er repræsenteret og bør deltage.
68. For at fremme tilsynskonvergens bør de håndhævende myndigheder med ESMA som koordinator identificere fælles regnskabsmæssige forhold med henblik på håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger i EØS, som bør offentliggøres i tilstrækkelig god tid inden udgangen af rapporteringsperioden. Selv om de fleste områder skulle være fælles, er nogle af dem måske ikke relevante for alle lande eller er specifikke for nogle sektorer. Fastlæggelsen af områder bør ske i tilstrækkelig god tid for at give de håndhævende myndigheder mulighed for at medtage disse i deres håndhævelsesprogram som områder, der skal undersøges.
69. **Retningslinje 11: Selv om ansvaret for håndhævelse påhviler de nationale håndhævende myndigheder, bør koordineringen af forudgående og efterfølgende afgørelser finde sted i EECS for at fremme harmoniseringen af håndhævelsespraksis og sikre, at de håndhævende myndigheder anvender en konsekvent tilgang med hensyn til anvendelsen af det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger. De europæiske håndhævende myndigheder bør med ESMA som koordinator også identificere regnskabsmæssige forhold og yde teknisk rådgivning i forbindelse med udarbejdelsen af ESMA's erklæringer og/eller udtalelser.**
70. Selv om foranstaltningerne træffes på nationalt plan indebærer oprettelsen af et indre marked for værdipapirer, at der findes en lignende investorbeskyttelse i alle medlemsstater. En konsekvent håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger i EØS kræver koordinering og en høj grad af harmonisering af foranstaltningerne blandt de håndhævende myndigheder. For at sikre en korrekt og effektiv håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger og undgå tilsynsarbitrage vil ESMA fremme harmoniseringen af håndhævelsesstrategier ved at koordinere de forudgående og efterfølgende afgørelser, der træffes af de håndhævende myndigheder.
71. Udstedelsen af regnskabsstandarder og fortolkninger af anvendelsen heraf er forbeholdt standardiseringsorganer. ESMA og de håndhævende myndigheder udsteder derfor ingen generel IFRS-anvendelsesvejledning til udstedere. Som led i håndhævelsesaktiviteterne anlægger de håndhævende myndigheder dog et skøn for at afgøre, om den pågældende regnskabspraksis anses

for at ligge inden for det accepterede område i henhold til det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger.

72. Når IFRS anvendes, vil væsentlige kontroversielle regnskabsmæssige spørgsmål samt uklarheder og en eventuel manglende specifik vejledning, som fremgår under håndhævelsesprocessen, blive meddelt standardiserings- og fortolkningsorganer (dvs. IASB og IFRS IC) af ESMA. Dette er også tilfældet med hensyn til andre spørgsmål, der identificeres, og som skaber begrænsninger for håndhævelsen under håndhævelsesprocessen.

Nye spørgsmål og afgørelser

73. **Retningslinje 12: Drøftelser af sager i EECS kan finde sted på enten et forudgående grundlag (nye spørgsmål) eller et efterfølgende grundlag (afgørelser). Undtagen i sjældne tilfælde, hvor den frist, som en håndhævende myndighed har fået, gør det umuligt at udarbejde, præsentere og drøfte en afgørelse med EECS, inden den træffes, bør et regnskabsmæssigt spørgsmål forelægges som et nyt spørgsmål i følgende situationer:**
- Når en forudgående afgørelse endnu ikke er truffet af en håndhævende myndighed, eller når der ikke har været nogen forudgående drøftelse af et bestemt regnskabsmæssigt spørgsmål. Dette gælder ikke for spørgsmål, der kun er af ringe teknisk betydning, eller når regnskabsstandarden er klar, og når overtrædelsen er åbenbar.
 - Når spørgsmålene vedrørende rapportering af finansielle oplysninger af de europæiske håndhævende myndigheder eller ESMA identificeres som værende af væsentlig betydning for det indre marked.
 - Når den håndhævende myndighed er uenig i en tidligere afgørelse om samme regnskabsmæssige spørgsmål.
 - Når den håndhævende myndighed identificerer en risiko for meget forskellige behandlinger mellem udstedere i hele Europa.

Håndhævelsesafgørelser, der træffes på grundlag af et nyt spørgsmål, bør tage hensyn til resultatet af drøftelsen i EECS.

74. Et regnskabsmæssigt spørgsmål kan præsenteres som et nyt spørgsmål, når den håndhævende myndighed ønsker yderligere vejledning fra andre håndhævende myndigheder på grund af det regnskabsmæssige spørgsmåls komplekse karakter, eller når den håndhævende myndighed ønsker yderligere vejledning, fordi spørgsmålet kan rejse et spørgsmål med hensyn til håndhævelsen.
75. Bortset fra regnskabsmæssige spørgsmål, hvor en standard er klar, overtrædelsen er åbenbar, og hvor der endnu ikke er truffet afgørelse, bør regnskabsmæssige spørgsmål, som rejser sig for en håndhævende myndighed, meddeles ESMA og drøftes i EECS for at sikre, at der anvendes en konsekvent håndhævelsesstrategi. For at gøre dette bør de håndhævende myndigheder forelægge sådanne spørgsmål til drøftelse, inden de træffer en afgørelse, og tage hensyn til resultatet af drøftelsen i EECS. Resultatet bør også tages i betragtning af andre håndhævende myndigheder.

ESMA kan også forelægge nye spørgsmål for EECS i tilfælde af, at spørgsmål vedrørende rapportering af finansielle oplysninger er af væsentlig betydning for det indre marked.

76. **Retningslinje 13: En afgørelse bør forelægges for EECS, hvis afgørelsen opfylder et eller flere af følgende kriterier:**
- **Afgørelsen vedrører regnskabsmæssige forhold med teknisk betydning.**
 - **Afgørelsen er blevet drøftet som et nyt spørgsmål, medmindre der er blevet truffet en anden afgørelse under drøftelsen på mødet i EECS.**
 - **Afgørelsen vil af andre grunde være af interesse for andre europæiske håndhævende myndigheder (denne vurdering vil sandsynligvis være baseret på drøftelser i EECS).**
 - **Afgørelsen gør en håndhævende myndighed opmærksom på, at der er risiko for, at udstedere anvender meget forskellige regnskabsmæssige behandlinger.**
 - **Afgørelsen vil sandsynligvis have en betydelig indvirkning på andre udstedere.**
 - **Afgørelsen træffes på grundlag af en bestemmelse, der ikke er omfattet af en specifik regnskabsstandard.**
 - **Afgørelsen er blevet underkendt af en ankeinstans eller Domstolen.**
 - **Afgørelsen er tilsyneladende i strid med en tidligere afgørelse om det samme eller et lignende regnskabsmæssigt spørgsmål.**
77. Nye spørgsmål og afgørelser, der drøftes i EECS, vedrører normalt IFRS-regnskaber, men omfatter også f.eks. regnskaber, som er opstillet i henhold til GAAP, der anses for at være ækvivalente med IFRS som godkendt i EU.
78. For at sikre effektive drøftelser bør nye spørgsmål og afgørelser være klare og koncise og samtidig indeholde alle relevante faktiske omstændigheder, udstederens argumenter, grundlaget for den håndhævende myndigheds overvejelser og konklusionen.
79. **Retningslinje 14: De håndhævende myndigheders håndhævelsesafgørelser bør tage hensyn til tidligere afgørelser om de samme regnskabsmæssige spørgsmål, hvor lignende forhold og omstændigheder gør sig gældende. Håndhævelsesafgørelser omfatter både forudgående og efterfølgende afgørelser samt resultatet af drøftelser i EECS om en afgørelse om, hvorvidt en regnskabsmæssig behandling er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger og foranstaltningen i forbindelse hermed. Uanset resultatet af drøftelsen i EECS påhviler det den nationale håndhævende myndighed at træffe den endelige afgørelse.**
80. For at sikre en konsekvent håndhævelsesordning overalt i EØS bør de håndhævende myndigheder, inden de træffer en håndhævelsesafgørelse, søge efter afgørelser, som er truffet af andre europæiske håndhævende myndigheder, i EECS' database og tage hensyn til dem, og de bør også tage hensyn til den håndhævende myndigheds egne tidligere afgørelser om det samme regnskabsmæssige spørgsmål. Dette er tilfældet, uanset om afgørelsen træffes som en forhåndsgodkendelse eller som en afgørelse, der er baseret på offentliggjorte regnskaber.

81. Hvis en håndhævende myndighed agter at træffe en afgørelse, som tilsyneladende ikke er i overensstemmelse med en tidligere afgørelse eller med resultatet af en drøftelse af et nyt spørgsmål om det samme eller et lignende regnskabsmæssigt spørgsmål, bør den håndhævende myndighed forelægge den som et nyt spørgsmål. Formålet er at fastslå, om forskelle i forhold og omstændigheder berettiger en afgørelse, som er forskellig fra den forudgående.

Rapportering

82. **Retningslinje 15: Alle nye spørgsmål, som opfylder nogen af de kriterier for forelæggelse, der er nævnt i retningslinje 12, bør forelægges for ESMA med de relevante oplysninger, normalt inden for to uger inden det møde i EECS, hvor de skal drøftes.**
83. **Retningslinje 16: Alle håndhævelsesafgørelser, der opfylder nogen af de kriterier for forelæggelse, der er nævnt i retningslinje 13, bør forelægges for ESMA med de relevante oplysninger, normalt inden for tre måneder, efter at afgørelsen er truffet.**
84. Koordineringen i EECS skulle blive lettere ved, at der findes en database. Formålet med databasen er at skabe en platform for deling af oplysninger på kontinuerlig basis. Fristen for forelæggelse er fastsat for at undgå for mange situationer, hvor andre håndhævende myndigheder ikke har kendskab til afgørelser, der allerede er truffet, og som der skulle have været taget hensyn til i forbindelse med senere afgørelser. ESMA vil gennemgå alle forelæggelser med hensyn til, om der er intern konsekvens, om oplysningerne er tilstrækkelige, og om der er anvendt korrekt terminologi, og kan kræve en ny forelæggelse eller supplerende oplysninger. Når en gennemgang er afsluttet, indlægger ESMA håndhævelsesafgørelsen i databasen.
85. EECS' database indeholder resultatet af den drøftelse, der fandt sted under mødet. Datastyringen sikrer, at afgørelser, som bliver forældede på grund af ændringer af regnskabsstandarder, flyttes til en særskilt del, og at afgørelser, der anses for at være uden teknisk betydning, også klassificeres i en særskilt del. ESMA er ansvarlig for at vedligeholde databasen.
86. **Retningslinje 17: For at fremme konsekvensen i anvendelsen af IFRS bør de europæiske håndhævende myndigheder inden for ESMA træffe beslutning om, hvilke afgørelser i databasen der kan offentliggøres anonymt.**
87. De håndhævende myndigheder bør med ESMA som koordinator foretage en udvælgelse af IFRS-håndhævelsesafgørelser, der skal offentliggøres. De afgørelser, der udvælges til offentliggørelse, bør opfylde et eller flere af følgende kriterier:
- Afgørelsen vedrører et komplekst regnskabsmæssigt spørgsmål eller et spørgsmål, som kunne medføre forskellige anvendelser af IFRS.
 - Afgørelsen vedrører et forholdsvis almindeligt forekommende spørgsmål blandt udstedere eller i forbindelse med en bestemt type virksomhed og kan derved være af interesse for andre håndhævende myndigheder eller tredjeparter.
 - Afgørelsen vedrører et spørgsmål, hvor der ikke er gjort erfaringer, eller hvor de håndhævende myndigheder har gjort indbyrdes uoverensstemmende erfaringer.

- Afgørelsen er blevet truffet på grundlag af en bestemmelse, der ikke er omfattet af en specifik regnskabsstandard.

88. Retningslinje 18: De europæiske håndhævende myndigheder bør regelmæssigt aflægge rapport om håndhævelsesaktiviteterne på nationalt plan og give ESMA de nødvendige oplysninger med henblik på rapportering og koordinering af de håndhævelsesaktiviteter, der gennemføres på europæisk plan.

89. De håndhævende myndigheder bør regelmæssigt offentliggøre en rapport om de håndhævelsesstrategier, der er vedtaget, og de afgørelser, der er truffet i individuelle tilfælde, herunder regnskabsmæssige spørgsmål og spørgsmål vedrørende offentliggørelse. Den håndhævende myndighed afgør, om der skal aflægges rapport om disse spørgsmål på anonymt eller ikke-anonymt basis.

90. De europæiske håndhævende myndigheder bør til ESMA indberette resultater og håndhævelsesafgørelser vedrørende de fælles håndhævelsesprioriteter, der er identificeret i overensstemmelse med retningslinje 10. Sammen med andre aktiviteter, der er relevante for koordineringen på europæisk plan, offentliggøres disse af ESMA i dens aktivitetsrapport om håndhævelse.